

Norge MÅ ta inn direktiver raskt, ellers ingen fordeler!

Det sier EUs forsvars-og sikkerhetsminister, Kaja Kallas. Norge ønskes også velkommen til å søke medlemskap i unionen. Vi spør: hvilke fordeler?

Den «fordelen» vi en gang fikk da Norge sa ja til EØS, var at vi fikk tilgang til det indre markedet, altså handle med alle medlemslandene på like vilkår. At prisen for å handle med EU ikke bare var i kroner og ører, men også ei innlemming i lovverket deres, var det nokså stille om. Bare tre av verdens land har en slik avtale, Norge, Island og Liechtenstein. Andre land har tilsvarende avtaler som er rene handelsavtaler. Fra å være en handelsavtale som ikke omfatta fisk og jordbruk, har avtalen fått gradvis snike seg inn også i disse næringene. I tillegg omfatter den ikke lenger bare handel, men griper inn i vår velferd, i lovgiving og reguleringer i alle beslutningsnivåer og presser fram politiske endringer med økonomiske og miljømessige konsekvenser for oss. Er dette en fordel? Ulempene ser vi tydelig i energisektoren med høge og uforutsigbare priser, med Energieffektiviseringsdirektivet, Fornybardirektivet og Bygningsdirektivet. Kommunene sliter med Vann-og avløpsdirektivet. Med unntak av Fornybardirektivet er intensjonen med de andre vel og bra, men som et lavutslippsland er dette ikke like prekært for oss som for EU. Det er områder som vi gjerne må forbedre, men ut fra folks egen pengebok og når det passer oss, og ikke som et EU-påbud med tidsfrist.

Andre fordeler? Fattige land i EU får støtte til en viss grad fra en felles utjevningsspott. Kaja Kallas land, Estland, fikk det nok. Vil det rike Norge få støtte? Vi betaler for å være med i EØS, mest av oss tre land, - i overkant av 11 milliarder kr pr år. Pengene går til prosjekter EU har gående. Litt får vi tilbake når EU-midler tildeles et eller annet vi søker på, og da er vi glade. Mange studiestipender og annen støtte til norske foretak kunne vi selv brukt den summen på!

Kallas og andre sier det blir enkelt for oss å bli medlem siden vi innfører så mange direktiver, -vel 15 000 hittil; om spikeren skal være firkantet eller rund, eller om vindkraft kan bygges ut uten konsekvensutredning. Men det som også sies fra kommisjonen, er at det blir dyrt for oss å bli med. Vi er jo et rikt land som har oljepenger å bidra med, og EU trenger penger. Nei til EU har tillit til at de norske borgerne som stiller til valg til vårt høyeste nasjonale beslutningsorgan, er folk som er i stand til å ta like gode beslutninger som folk fra ulike europeiske land. Dessuten har de et godt kjennskap til norske forhold, -langt bedre enn folk fra 21 land i EU-parlamentet. Vi velgere har besluttende myndighet nært oss og har innflytelse gjennom eget politisk arbeid og nominasjonsprosesser.

Er det en fordel å få 12-14 representanter inn i Europaparlamentet der de vil sitte ved bordet og gi vår stemme sammen med 720 representanter, og fra land med ulike nasjonale behov? Disse landene fremmer selvsagt egne interesser. I vinter ble fiskekvoter og rettigheter tatt fra ei stor gruppe fiskere i Irland og gitt til spanske fiskere.

Vi trur så absolutt ikke at fiskeriet vårt med den politikken vi har for vern av bestandene ivaretas av EU, og slett ikke hvem som skal fiske den.

Er fordelene for oss at sparegrisen som skulle være til dem som kommer etter oss, skal brukes for å løfte et skakk-kjørt Europa? Være med å bygge opp et europeisk forsvar sammen med land som selv ikke har råd? Bygge ned velferden vår på lik linje med dem for å bruke penger til det EU-kommisjonen bestemmer?

Norge har som utenforland til dags dato klart seg utmerket godt, ja, bedre enn europeiske land. Vår handelsavtale fra 1973 reforhandles jevnlig og dekker industrien. Den kan utvides. Visst skal og må vi samarbeide med europeiske land, men som dem også land utafor EU. Frem til nå er fordelene for Norge å være utafor og ta egne beslutninger på områder som for oss er viktige og gjennomføre når det passer oss, og som kan gjennomføres raskt fordi vi ikke må vente på at 21 stater blir enige. Hemskoen er EØS som videreformidler direktiver inn i politiske beslutninger. EØS-utvalget har over tid latt områder som ikke hører inn i avtalen, få bli EØS-relevant, uten protester fra flertallet av våre folkevalgte. EØS kan og bør vi gjøre noe med. Det vil være en fordel for norsk sjølstendighet innafor absolutt alle sektorer i samfunnet vårt.